

Rodičovské požehnání

**N.
svěřuji tě**

**dobrotě
všemohoucího Boha Otce
i lásce
jeho jednorozeného Syna
i milosti
jeho svatého Ducha.**

**Ať je strážcem tvého života a světlem tvé víry,
abys žil v plnosti života, který ti daroval.
Amen.**

**Cesta začíná
dopis rodičům**

Milí rodiče,

Děkuji Vám, že jste si udělali čas a přišli se svým dítětem na začátek přípravy. Děkuji Vám, že si děláte čas i nyní a čtete tento první dopis. Je určený nejen rodičům, ale také kmotrům a dalším lidem, kteří se rozhodli dítěti pomáhat a na jeho přípravě ke svátostem je doprovázet. Ujišťuji Vás, že bez Vás by to nešlo.

Cesta dítěte k prvním svátostem není jenom jeho cesta, ale je to také Vaše cesta. Podobně jako dítě doprovázíte na jeho cestě životem, chráníte je, staráte se o něj a považujete to za samozřejmé, neměli byste je nechat jít samotné ani teď. Možná máte některý z vás pochybnosti a může Vás napadnout: „...nikdy jsem to nedělal“ „...neumím mluvit o Bohu“ „...připadá mi, že se to ani nehodí“ „...jiní to určitě udělají lépe“ „...sám mnohým věcem nerozumím“ „...nejsem teolog“ „...rád bych, ale nevím jak“

Chtěl bych Vás ujistit, že to nejsem ani já, ani katecheté, ani učitelé, ale Vy, kteří stojíte Vašemu dítěti nejbliž v jeho životě i v jeho víře. Rodiče jsou těmi, kterým se dítě podobá. Má podobné vlasy, tvar obličeje, gesta a má podobnou chůzi. Možná má rádo podobné věci a umí to, co ho vy naučíte. Jsou to Vaše slova, Váš způsob chování k sobě i ke druhým lidem a také váš vztah k Bohu, co dítě opakuje a napodobuje. Bez Vás by se ztratilo v životě a bez Vás by se ztratilo i v životě víry.

Než bylo Vaše dítě pokřtěno, slyšeli jste slova: „Chcete, aby bylo vaše dítě pokřtěno? Tím na sebe berete povinnost, že ho vychováte ve víře v Pána Ježíše, že ho budete učit milovat Boha a bližního, jak nám to Pán Ježíš přikázal. Jste si této povinnosti vědomi?“

Někdo si možná už tehdy pomyslel, jaké to bude, až dítě bude větší, poprvé se posadí, udělá první krok, půjde poprvé do školy a jednoho dne také poprvé ke svátosti smíření a svátosti eucharistie.

Čas uběhl a chvíle, které tehdy ležely někde v daleké budoucnosti, jsou tady. Čeká nás kus poctivé práce na růstu Vašeho dítěte. Oslavou jsme začali a oslavou také naše společné snažení vyvrcholí.

Sešli jsme se v našem kostele kolem oltáře - tedy kolem místa, ke kterému chceme Vaše dítě dovést. To je cíl cesty, na kterou se společně vydáváme. Je to místo, kde ve svátosti eucharistie čeká Pán a říká: „Dnes budu Tvým hostem“.

Bůh nám k této cestě dává své požehnání a doplní to, co sami nedokážeme.

Přál bych Vám, aby to byla Vaše společná šťastná chvíle.